

РЕШЕНИЕ

№ 2558

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4821** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], офис 1, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № 0100-1107603 / 16. 09. 2011 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 585 / 19. 03. 2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”-С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон. Твърди се, че дружеството е извършило разходи във връзка с продажбата на апартаменти, които не са взети предвид при определяне на задълженията му. Претендира разносните по делото и юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., с ново наименование – Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1102952 от 09. 03. 2011 г., изменена

със ЗВР № 1107603 / 28. 06. 2011 г., издадени от С. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. (оправомощена със Заповед № РД-01-6 / 04. 01. 2010 г. на директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено място], за определяне на задълженията за корпоративен данък за периода от 01. 01. 2005 г. – 31. 12. 2007 г., като е предвидено ревизията да приключи до 28. 07. 2011 г.

Ревизията е повторна, във връзка с отменително решение № 313 / 21. 02. 2011 г. на директора на Дирекция „О.“ С..

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 1107603 от 11. 08. 2011 г., връчен на 01. 09. 2011 г., на пълномощник.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1107603 / 15. 08. 2011 г., е определен Н. И. У., за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма], [населено място].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № 0100-1107603 / 16. 09. 2011 г., връчен на пълномощник на дружеството на 27. 09. 2011 г.

С жалба вх. № 53-06-3648 / 11. 10. 2011 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение без дата, срока за произнасяне от страна на решаващия орган, е продължен до три месеца от изтичането на законоустановения срок за това.

С решение № 585 от 19. 03. 2012 г. на директора на Дирекция „О.“ – [населено място], оспорения ревизионен акт, е потвърден. Решението е връчено на 22. 03. 2012 г.

С жалба, вх. № 53-02-203 / 05. 04. 2012 г., е обжалван РА и по съдебен ред.

С оспорения в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № 0100-1107603 / 16. 09. 2011 г., изд. от орган по приходите при ТД на НАП С., на жалбоподателя [фирма], [населено място] са определени задължения за корпоративен данък общо в размер на 58 996,25 лв. и лихви върху тях в размер на 37 795,50 лв., вследствие на извършено преобразуване на финансовия резултат със сумите от неотчетени продажби.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

По отношение на преобразуването на финансовия резултат за 2005 г.

В хода на ревизията е извършено увеличение на финансовия резултат, на основание чл. 23, ал. 2, т. 11 от ЗКПО (отм.), с приходи от продажба на недвижими имоти и право на строеж с обща стойност в размер на 352 905,40 лв.

Декларираните от дружеството приходи за 2005 г. са в размер на 41 531,95 лв., а разходите в размер на 80 008,85 лв. В същото време, на стр. 5 от РД са подробно описани извършените продажби от страна на дружеството, изповядани в нотариални актове, на недвижими имоти и право на строеж, като приходите от това не са осчетоводени по сметките на дружеството. Посочените в издадения РД нотариални актове са представени по делото, като няма спор по отношение на посочените в тях суми.

Съгласно чл. 23, ал. 2, т. 11 от ЗКПО (отм.), финансовият резултат (счетоводната печалба/загуба) за данъчни цели се увеличава с положителната разлика между приходите и разходите, отнасящи се за и неотчетени в текущия отчетен период съгласно реда, определен в съответните нормативни актове.

В хода на ревизията обаче не са представени данни за начина на формиране на разходите по придобиване и изграждане на обектите предмет на прехвърлителните сделки, поради което е прието, че не са спазени принципите на съпоставимост между приходите и разходите.

По делото е изслушана и приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която, не може да бъдат реализирани приходи, без да бъдат извършени разходи, освен ако активите не са придобити безвъзмездно. Жалбоподателят обаче, не е посочил как са формирани себестойностите на продадените активи, като отговор на този въпрос не може да даде и експертизата.

От страна на дружеството жалбоподател е представена обяснителна записка, съгласно която цената за квадратен метър застроена площ е 295,386 евро, на база на количествено стойностна сметка, както и справки за себестойността на обектите продадени от дружеството и тези собственост на учредителите по нотариален акт № 169 от 1997 г.

Тези справки обаче не са изготвени на базата на представени по делото първични счетоводни документи и извършена проверка и съпоставяне на счетоводните операции.

Изрично вещото лице в проведеното на 22. 11. 2012 г. съдебно заседание сочи, че в оспорения РА има признати разходи за процесните периоди, но доколкото се касае за глобални суми не може да се каже дали тези разходи са сформирали себестойността на имотите, които след това са продадени.

Действително, както и се сочи в жалбата не може да се формират приходи, без да са налице извършени преди това разходи, но в случая задължение за жалбоподателя е да води редовно своята счетоводна отчетност, при което да може да се установи кои разходи са формирали себестойността на даден продукт, който след това е донесъл приходи. В конкретния случай на базата на съществуващите нотариални актове, може безспорно да се установи какъв е размера на приходите, но няма достоверни счетоводни записвания, като се направи засичане по отделните сметки, за действителните разходи по изграждане на обектите или стойността на правото на строеж, доколкото повечето нотариални актове са за прехвърляне именно на правото на строеж.

Изрично вещото лице сочи в проведеното заседание, че при проверката на счетоводството не можех да установя кои разходи за какво се отнасят. Това не значи, че ги няма, както и не значи че ги има, но не са установени. Има отразени разходи за материали, но не може да се установи за какви материали.

При това положение и с оглед изричното становище на жалбоподателя, че се отказва от допуснатата от съда допълнителна задача за експертизата, съдът счита че не са налице доказателства въз основа на които да се определят разходите свързани с неотчетените приходи.

Предвид това, правилно с оспорения РА е увеличен финансовия резултат, с приходи от продажба на недвижими имоти и право на строеж с обща стойност в размер на 352 905,40 лв. и е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 47 171,63 лв. и лихви в размер на 32330,66 лв.

По отношение на преобразуването на финансовия резултат за 2006 г.

В хода на ревизията е установено, че за част от нотариалните актове за продажба през 2005 г. през 2006 г. са издадени фактури и са отчетени приходи в общ размер на 220 983 лв. Доколкото обаче е следвало същите текущо да се начислят през 2005 г. и съобразно извършеното с издадения РА преобразуване на финансовия резултата за 2005 г., през 2006 г. е извършено намаление на финансовия резултат с 220 983 лв.

В същото време, по справка от Агенцията по вписването е установено, че е извършена продажба на недвижим имот в размер на 62 600 лв. или 52 166,67 лв. без ДДС. От страна на дружеството са издадени 3 бр. данъчни фактури на обща стойност без ДДС в размер на 12 166,67 лв., поради което с разликата в размер на 40 000 лв. е увеличен финансовия резултат, тъй като е прието от страна на органите по приходите, че тази сума представлява неотчетени приходи.

Видно е също така, че в ревизионния доклад (стр. 88 на гърба) са признати извършените от дружеството разходи, поради което е преобразуван финансовия резултат само с неотчетените приходи, както и с приходите отнесени към 2005 г.

Съдът счита, че правилно от една страна е извършено намаление на финансовия резултат, предвид извършеното преобразуване на финансовия резултат за 2005 г., а от друга, че е налице основание за увеличение на финансовия резултат със сумата от 40 000 лв. Видно от издадения РД (стр. 88-89) подробно са описани сумите които са внесени, а в същото време видно от представения (стр. 60) нотариален акт № 45 (погрешно посочен в РД като № 127) от 17. 02. 2006 г., сумата от 62 600 лв. е изцяло получена от страна на дружеството продавач преди подписване на нотариалния акт.

Доколкото обаче дружеството жалбоподател е внесло корпоративен данък в размер на 464,39 лв., а финансовия резултат след преобразуването (намаление с 220 983 лв. и увеличение в размер на 40000 лв.) е загуба в размер на 190 053,76 лв., поради което данък не се дължи и внесения данък подлежи на прихващане или възстановяване.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна в тази си част.

По отношение на преобразуването на финансовия резултат за 2007 г.

В хода на ревизията е установено, че дружеството е декларирало, че сумата на отчетените приходи е равна на отчетените разходи, поради което не е начислило корпоративен данък. В същото време, по справка от Агенцията по вписването е установено, че е извършена продажба на недвижим имот по нотариален акт № 148 / 16. 04. 2007 г. в размер на 388 960 лв. или 324 133,33 лв. без ДДС. От страна на дружеството са издадени 4 бр. данъчни фактури на обща стойност без ДДС в размер на 15 833,34 лв., поради което с разликата в размер на 308 299,99 лв. е увеличен финансовия резултат, тъй като е прието от страна на органите по приходите, че тази сума представлява неотчетени приходи.

Видно е също така, че в ревизионния доклад (стр. 91), на базата на който е издадени оспорения ревизионен акт е приспадната загуба на дружеството от 2006 г. в размер на 190 053,76 лв., като е преобразуван финансовия резултат само с неотчетените приходи в размер на 308 299,99 лв.

Съдът счита, че правилно от една страна е извършено увеличение на финансовия резултат със сумата от 308 299,99 лв. Видно от издадения РД подробно са описани сумите които са внесени, а в същото време видно от представения (стр. 62) нотариален акт № 171 (погрешно посочен в РД като № 148) от 16. 04. 2007 г., сумата от 388 960 лв. е изцяло получена от страна на дружеството продавач преди подписване на нотариалния акт.

В резултат на извършеното преобразуване, е установена печалба в размер на 118 246,23 лв. и е определен корпоративен данък в размер на 11 824,62 лв. и лихви за забава.

Съдът намира, за неоснователни изложените от жалбоподателя доводи, че в хода на ревизията не са признати разходите свързани с този имот. Видно от издадения РД, за всяка година са признавани разходи за материали (в значителна степен), външни услуги, амортизация, заплати и социални осигуровки, като единствено е увеличен финансовия резултат с неотчетените приходи, сумите за което са взети от вписаните нотариални актове, поради което не може да има съмнение за тяхната стойност. В случай, че са налице други разходи, неотразени в счетоводството на жалбоподателя и извън посочените по-горе, от страна на дружеството жалбоподател следваше да ги докаже по основание и размер, но такива доказателства не са представени по делото. Такива разходи не са установени и с допуснатата съдебно – счетоводна експертиза, поради липсата на възможност да се установи кои разходи за какво се отнасят.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна в тази си част.

Относно начислените лихви в РА, предвид факта че задължението за лихви е акцесорно и след като по изложените по-горе съображения съдът счита за доказано основното задължение, лихвите са начислени законосъобразно и в тази си част РА също е доказан и съответно следва да бъде оставен в сила.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Ревизионен акт № 0100-1107603 / 16. 09. 2011 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 585 / 19. 03. 2012 г. на директора на Дирекция „О.”-С..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], [улица], офис 1, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 386 (две хиляди триста осемдесет и шест) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: